

הכנסת העשרים וחמש

יוזם: חבר הכנסת ואליד אל הואשלה

1992/25/פ

הצעת חוק סינון אתרים פוגעניים במקומות ציבוריים, התשפ"ג–2023

הגדרות

1. בחוק זה –

"אתר פוגעני" ו"תוכן פוגעני" – כהגדרתם בסעיף 4(א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב–1982¹;

"מוסד לימוד" – בית ספר כהגדרתו בחוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט–1969², או מוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח–1958³;

"מקום ציבורי" – כל מקום הפתוח לציבור, לרבות משרדי הממשלה והשלטון המקומי, אתר תיירות, בית מלון, אכסניה, בית הארחה, גן ציבורי, מסעדה, בית קפה, מוסד לימוד, אולם המשמש למופעי בידור ותרבות, מוזיאון, ספרייה, אולם או מיתקן ספורט, בריכת שחיה, קניון, חנות, אוטובוס, רכבת, מונית וכן מקום המציע שירותי תחבורה ציבורית;

"עסק" – עסק טעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח–1968⁴;

"ציבור" – אדם שאינו נמנה עם בעלי המקום הציבורי או עובדיו;

"רשות ציבורית" – רשות מרשויות המדינה, רשות מקומית, תאגיד שהוקם על פי דין וכן גופים אחרים הממלאים תפקידים ציבוריים על פי דין;

"שירות סינון אתרים פוגעניים" – כאמור בסעיף 4(ד) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב–1982;

"שירותי תחבורה" – שירותי תחבורה באמצעות אוטובוסים, רכבות, תובלה אווירית, אניות, שירותי הסעה והשכרת רכב;

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

² ס"ח התשכ"ט, עמ' 180.

³ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

⁴ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

"השר" – שר התקשורת.

2. חסימת אתרים ותכנים פוגעניים באינטרנט
- (א) רשות ציבורית, תאגיד, מוסד לימוד, עסק, ספרייה או מפעיל שירותי תחבורה, המאפשרים לציבור גלישה באינטרנט במקום ציבורי, יחסמו את האפשרות לגלישה באתר פוגעני או לגישה לתוכן פוגעני באינטרנט, באמצעות שירות סינון אתרים פוגעניים.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מי שגילו 18 שנה ומעלה יוכל לבקש את הסרת שירות סינון אתרים פוגעניים, ובלבד שהגלישה באינטרנט תיעשה באמצעות קוד גישה ייחודי.
3. עונשין
- העובר על הוראות סעיף 2(א), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.⁵
4. ביצוע ותקנות
- השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

דברי הסבר

מנתוני מרכז המחקר והמידע של הכנסת, שפורסמו במסמך בנושא "פיקוח והגבלות על תכנים באינטרנט לצורך הגנה על ילדים ובני נוער", עולה כי 60% מהילדים בגילאי 9-18 נחשפו לאתרים פוגעניים ולתוכן פוגעני ברשת האינטרנט, ובחלק גדול מהמקרים החשיפה אינה מרצונם ואינה מכוונת. אתרים ותכנים אלה עלולים לפגוע קשות בילדים ולהציג בפניהם תמונה קשה ומעוותת של המציאות. בשל תיקון שנערך בעבר בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, כיום חלה חובה על ספקיות האינטרנט להעניק למעוניינים בכך שירות לסינון אתרים פוגעניים, ללא תשלום. תיקון זה סייע אמנם להורים המעוניינים בכך להגן על ילדיהם מפני אתרים פוגעניים במרחב הביתי, אולם במקומות ציבוריים רבים דוגמת רשויות מקומיות, רשויות ציבוריות, מתחמי נותני שירותי תחבורה ציבורית ובתי עסק, מתאפשרת לציבור הרחב גלישה חופשית ברשת האינטרנט, בעיקר באמצעות רשת אינטרנט אלחוטית (Wi-Fi), ללא כל סינון. בין המשתמשים בשירות זה ישנם גם ילדים, היכולים כאמור לגלוש באינטרנט בחופשיות, ללא כל הגבלה או סינון.

לפיכך, מוצע לחייב רשות ציבורית, תאגיד, מוסד לימוד, עסק, ספרייה ומפעיל שירותי תחבורה, המאפשרים גלישה חופשית באינטרנט לציבור, להפעיל כברירת מחדל שירות סינון אתרים פוגעניים, למעט כשהגלישה מתבצעת באמצעות קוד גישה ייחודי שיימסר לבני שמונה עשרה ומעלה ועל פי בקשתם.

הצעות חוק זהות הונחו על שולחן הכנסת התשע-עשרה, על שולחן הכנסת העשרים ועל שולחן הכנסת העשרים ושתיים על ידי חבר הכנסת אורי מקלב וקבוצת חברי הכנסת (פ/2810/19; פ/1667/20; פ/894/22), על שולחן הכנסת העשרים ושלוש על ידי חברי הכנסת משה גפני ויעקב אשר (פ/638/23), על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חבר הכנסת אורי מקלב וקבוצת חברי הכנסת (פ/3469/24) ועל שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חברי הכנסת משה גפני ויעקב אשר (פ/1413/25).

הצעת החוק זהה לפ/1413/25 ולפיכך לא נבדקה מחדש על ידי הלשכה המשפטית של הכנסת.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
ח' בשבט התשפ"ג (30.01.2023)

⁵ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.